

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาของการนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ของเยาวชนไทยในการเข้าร่วมโครงการเรือเยาวชนเอเชียอาคเนย์ สรุปและอภิปรายได้ดังนี้

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาของการนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ของเยาวชนไทยในการเข้าร่วมโครงการเรือเยาวชนเอเชียอาคเนย์ ในด้านทักษะภาษาและด้านวัฒนธรรม

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เยาวชนที่เคยเข้าร่วมโครงการเรือเยาวชนเอเชียอาคเนย์ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ วันที่ 12 - 18 (2528 - 2534) จำนวน 185 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม 1 ฉบับ มี 2 ตอนคือ ตอนที่หนึ่งเป็นแบบสอบถามสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของคำถามเป็นแบบกำหนดคำตอบ และแบบเติมคำในช่องว่าง ตอนที่สอง เป็นแบบสอบถามความเห็นเกี่ยวกับปัญหาการนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ของเยาวชนไทยในการเข้าร่วมโครงการเรือเยาวชนเอเชียอาคเนย์ ลักษณะของคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า โดยแบบสอบถามนี้ครอบคลุมทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน หลังจากสร้างแบบสอบถามแล้วผู้วิจัยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ตรวจสอบความครอบคลุมของข้อคำถามแล้วนำไปปรับปรุงก่อนนำไปทดลองใช้ เมื่อปรับปรุงแล้วได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับเยาวชนที่เคยเข้าร่วมโครงการเรือเยาวชนเอเชียอาคเนย์ รุ่น 1 - 11 (2517 - 2527) จำนวน 40 คน และนำแบบสอบถามไปปรับอีกครั้งหนึ่ง จึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากรจริงต่อไป โดยผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปทางไปรษณีย์ และด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา 112 ฉบับ คิดเป็น 60.54 % จึงได้นำมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS/PC⁺

สรุปผลการวิจัย

ในส่วนของสถานภาพของเยาวชนไทยที่เข้าร่วมโครงการเรือเยาวชนเอเชียอาคเนย์ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 26 - 30 ปี มีอาชีพเป็นข้าราชการปฏิบัติงานมาเป็นระยะเวลา 1 - 3 ปี และมีประสบการณ์ในการไปต่างประเทศมาแล้ว

ในส่วนของปัญหาในการนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ในการเข้าร่วมโครงการเรือเยาวชนเอเชียอาคเนย์ เยาวชนไทยมีความเห็นโดยเฉลี่ยว่าตนเองมีปัญหาในด้าน ทักษะภาษา ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน และด้านวัฒนธรรม อยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาแยกตามทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม พบว่า

ในด้านทักษะการฟัง เยาวชนที่เข้าร่วมโครงการเรือเยาวชนเอเชียอาคเนย์ เห็นว่า ตนเองมีปัญหาในการนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ในด้านทักษะการฟังในระดับน้อยทุกข้อไม่ว่าจะพิจารณาตามรายกิจกรรม หรือรายข้อ

ในด้านทักษะการพูด เยาวชนที่เข้าร่วมโครงการเรือเยาวชนเอเชียอาคเนย์ เห็นว่า ตนเองมีปัญหาในการนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ในด้านทักษะการพูดในระดับน้อยในทุกกิจกรรม แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าเยาวชนมีปัญหาในระดับมากในข้อการทำหน้าที่ประธานดำเนินการอภิปราย การเป็นตัวแทนกลุ่มกล่าวสรุปประเด็นในเรื่องที่อภิปราย การรายงานผลการอภิปรายของกลุ่มต่อที่ประชุมใหญ่ และการกล่าวสุนทรพจน์ในงานพิธีการต่าง ๆ

ในด้านทักษะการอ่าน เยาวชนที่เข้าร่วมโครงการเรือเยาวชนเอเชียอาคเนย์ เห็นว่า ตนเองมีปัญหาในการนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ในด้านทักษะการอ่านในระดับน้อยเกือบทุกกิจกรรม ยกเว้น กิจกรรมการแลกเปลี่ยนสันถวไมตรีกับเยาวชน

ท้องถิ่น ที่เขาวชนเห็นว่าตนเองมีปัญหาในระดับน้อยที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เขาวชนที่เข้าร่วมโครงการเรือเขาวชนเอเซียอาคเนย์มีความเห็นว่าตนเองมีปัญหาในระดับน้อยเกือบทุกข้อ ยกเว้น ข้อการอ่านป้ายประกาศต้อนรับ การอ่านนามบัตร และการอ่านแผนผัง ป้ายชื่อห้อง ป้ายระบุเขตห้ามเข้าต่าง ๆ ในเรือ ซึ่งเขาวชนเห็นว่าตนเองมีปัญหาในระดับน้อยที่สุด

ในด้านทักษะการเขียน

เขาวชนที่เข้าร่วมโครงการเรือเขาวชนเอเซียอาคเนย์เห็นว่า ตนเองมีปัญหาในการนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ในด้านทักษะการเขียนในระดับน้อยเกือบทุกข้อ ยกเว้น กิจกรรมการร่วมงานพิธีการต่าง ๆ ซึ่งเขาวชนเห็นว่าตนเองมีปัญหาในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าเขาวชนมีปัญหาในระดับมากในข้อ การเขียนบทการแสดง และการเขียนสุนทรพจน์เพื่อกล่าวในการเข้าร่วมพิธีการต่าง ๆ และมีปัญหาในระดับน้อยที่สุดในข้อการจดชื่อ-ที่อยู่ของเขาวชนท้องถิ่น

ในด้านวัฒนธรรม

เขาวชนที่เข้าร่วมโครงการเรือเขาวชนเอเซียอาคเนย์เห็นว่า ตนเองมีปัญหาในการนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ในด้านวัฒนธรรมในระดับน้อยในทุกหัวข้อวัฒนธรรม และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เขาวชนมีความเห็นว่าตนเองมีปัญหาในระดับน้อยเกือบทุกข้อ ยกเว้น ข้อการใช้คำนำหน้าเรียกชื่อบุคคลต่าง ๆ เช่น Mr. Mrs. Miss Dr. และการแนะนำตัวอย่างเป็นพิธีการ ซึ่งเขาวชนมีความเห็นว่าตนเองมีปัญหาในระดับน้อยที่สุด

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น มีประเด็นสำคัญที่สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. ทางด้านทักษะภาษา

1.1 การฟัง

เขาชนที่เข้าร่วมโครงการเรือเขาชนเอเซียอาคเนย์ มีความเห็นว่าคุณเองมีปัญหาในการนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ในการเข้าร่วมโครงการในด้านทักษะการฟังในระดับน้อยทุกข้อ ไม่ว่าจะพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของทุกกิจกรรม พิจารณาเป็นรายกิจกรรมหรือพิจารณาเป็นรายข้อ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเขาชนที่ได้รับการคัดเลือกเข้าร่วมโครงการเรือเขาชนเอเซียอาคเนย์ ได้ผ่านการสอบสัมภาษณ์ในขั้นตอนการคัดเลือกเป็นภาษาอังกฤษ นอกจากนี้เขาชนเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่เคยไปต่างประเทศมาแล้ว จึงมีความสามารถทางภาษาดี การฟังจึงมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

1.2 การพูด

ปัญหาการนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ของเขาชนไทยในการเข้าร่วมโครงการเรือเขาชนเอเซียอาคเนย์ในด้านทักษะการพูดนั้น แม้ว่าเขาชนที่เข้าร่วมโครงการเรือเขาชนเอเซียอาคเนย์จะมีความคิดเห็นโดยเฉลี่ยว่าคุณเองมีปัญหาในด้านนี้อยู่ในระดับน้อยเมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่าเขาชนที่เข้าร่วมโครงการมีความเห็นโดยเฉลี่ยว่าคุณเองมีปัญหาอยู่ในระดับมากในข้อ "การทำหน้าที่ประธานดำเนินการอภิปราย" "การเป็นตัวแทนกลุ่มกล่าวสรุปประเด็นในเรื่องที่อภิปราย" "การรายงานผลการอภิปรายของกลุ่มต่อที่ประชุมใหญ่และการกล่าวสุนทรพจน์ในงานพิธีการต่าง ๆ" ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการพูดในสิ่งเหล่านั้นเป็นเรื่องที่ยาก ต้องอาศัยความสามารถทางภาษา และมีความรู้ในเรื่องที่พูด ตลอดจนต้องมีความคล่องแคล่วในการพูดเป็นอย่างมาก ซึ่งการที่จะพูดเพื่อวัตถุประสงค์ในการดำเนินการอภิปราย สรุปประเด็น รายงานผล หรือกล่าวสุนทรพจน์นั้น ตามเกณฑ์ของ FSI Oral Interview ที่จุฬารัตน์ ชาวไชย (2528 : 51 - 56) ได้นำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการจัดระดับความสามารถในการพูดของคุณผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนั้น ผู้พูดจะต้องมีความสามารถในการพูดอยู่ในระดับ 3 คือ สามารถพูดได้คล่องแคล่ว และถูกต้อง

ในการสนทนาทุกระดับ โดยมีข้อบกพร่องในการออกเสียงและไวยากรณ์เพียงเล็กน้อย แต่สำหรับ
 ชาวชนไทยที่เข้าร่วมโครงการเรือเยาวชนเอเชียอาคเนย์ ซึ่งผ่านการสอบข้อเขียนภาษาอังกฤษ
 และสอบสัมภาษณ์ในขั้นตอนการคัดเลือกมานั้น ทางคณะกรรมการฝ่ายคัดเลือกเยาวชนโครงการ
 เรือเยาวชนเอเชียอาคเนย์ ไม่ได้เน้นประเด็นในด้านนี้ในการสอบ รวมทั้งภาษาอังกฤษมิได้เป็น
 ภาษาพูดในชีวิตประจำวันของเยาวชนเอง การพูดในเรื่องที่ต้องอาศัยความสามารถในการใช้
 ภาษาอังกฤษมากเช่นนี้จึงเป็นปัญหา อีกประการหนึ่ง เยาวชนที่เข้าร่วมโครงการเรือเยาวชน
 เอเชียอาคเนย์มีหลายชาติ และเยาวชนบางชาติ เช่น สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ ก็ใช้ภาษาอังกฤษเป็น
 ภาษาที่สอง จึงมีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอังกฤษมากกว่า เมื่อเยาวชนไทยคิดเปรียบเทียบ
 การพูดภาษาอังกฤษของตนกับเยาวชนจากประเทศเหล่านั้น จึงเห็นว่าตนเองมีปัญหาในการพูดใน
 ระดับมาก

นอกจากนี้ จากรายงานสรุปการประชุมประเมินผลการเข้าร่วมโครงการ
 เรือเยาวชนเอเชียอาคเนย์ของเยาวชนไทย ที่ปรากฏในรายงานคณะกรรมการบริหารโครงการ
 เรือเยาวชนเอเชียอาคเนย์ (2531 : 4 - 9) พบว่าเยาวชนไทยเองมิได้มองเห็นความสำคัญ
 ของกิจกรรมการอภิปรายทางวิชาการที่คณะกรรมการฝ่ายฝึกอบรมได้จัดอบรมให้แต่อย่างใด ดัง
 จะเห็นได้จากรายงานผลการประชุมซึ่งมีข้อหนึ่งระบุว่า เยาวชนไม่ประสงค์ให้ทางคณะกรรมการ
 ฝ่ายฝึกอบรมเน้นกิจกรรมการอภิปรายทางวิชาการมากเกินไป และเยาวชนได้เสนอแนะว่าควรจัด
 ฝึกอบรม โดยให้ทุกกิจกรรมมีความสำคัญเท่ากันหมด

1.3 การอ่าน

เยาวชนที่เข้าร่วมโครงการเรือเยาวชนเอเชียอาคเนย์ มีความเห็นว่า
 ตนเองมีปัญหาในการนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ในด้านการอ่านในเรื่อง การอ่านป้าย
 ประกาศต้อนรับ การอ่านนามบัตร และการอ่านแผนผัง ป้ายชื่อห้อง ป้ายระบุเขตห้ามเข้าต่าง ๆ
 ในเรือ ในระดับน้อยที่สุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการอ่านป้ายประกาศต้อนรับและการอ่านนามบัตร
 นั้น เป็นการอ่านข้อความซึ่งมีรูปแบบที่ซ้ำ ๆ กัน และเยาวชนได้มีโอกาสดูพบเห็นบ่อยครั้งตลอด
 ระยะเวลาของการเข้าร่วมโครงการในทุกๆ ประเทศที่ไปแวะเยือน เมื่อเห็นบ่อยครั้งจึงเกิดความ
 เคยชินและสามารถเดาความหมายหรือทราบว่าข้อความที่กำลังอ่านหรือเห็นอยู่นั้นเกี่ยวกับอะไร

ประกอบกับเยาวชนส่วนใหญ่ที่เข้าร่วมโครงการเป็นผู้จบการศึกษาระดับปริญญาตรี การอ่านทั้งสองอย่างจึงมีปัญหาน้อยที่สุด

สำหรับการอ่านแผนผัง ป้ายชื่อห้อง ป้ายระบุเขตห้ามเข้าต่าง ๆ ในเรือ ซึ่งเยาวชนมีความเห็นว่าตนเองมีปัญหาน้อยที่สุดเช่นกันนั้น อาจเป็นเพราะตลอดระยะเวลาของการเข้าร่วมโครงการ เยาวชนมีโอกาสดูเห็น และใช้ห้องต่าง ๆ ในเรือทำกิจกรรมบ่อยครั้ง ทราบว่าห้องไหนอยู่ตรงตำแหน่งใด ใช้ทำอะไร จึงดูแผนผัง ป้ายระบุเขตต่าง ๆ ได้เข้าใจ เมื่อตอบแบบสอบถามภายหลังการเข้าร่วมโครงการเรือ เยาวชนที่ตอบแบบสอบถามจึงเห็นว่าตนเองมีปัญหาน้อยที่สุด

1.4 การเขียน

เยาวชนที่เข้าร่วมโครงการเรือเยาวชนเอเชียอาคเนย์ มีความเห็นว่าตนเองมีปัญหาในการนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ในด้านทักษะการเขียน ในข้อ "การเขียนบทการแสดง" และ "การเขียนสุนทรพจน์เพื่อก่อการเข้าร่วมพิธีการต่าง ๆ" ในระดับมากนั้น อาจเป็นเพราะเยาวชนส่วนใหญ่ที่เข้าร่วมโครงการไม่ได้รับการฝึกและไม่คุ้นเคยกับการเขียนในลักษณะเช่นนี้มาก่อน แม้ว่าจะเป็นเยาวชนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับสูงก็อาจจะมีปัญหาในการเขียนได้เช่นกันหากไม่ได้รับการฝึกฝนหรือมีแบบอย่างพอที่จะดูเป็นแนวทางได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของปรีชา ชีระวงศ์และคณะ (2525 : 63 - 67) เรื่องปัญหาในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 1 ซึ่งพบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษในระดับต่ำ คือมีความสามารถในการเขียน เพียง 52% - 61% เท่านั้น นิสิตมีปัญหาด้านการเรียงลำดับข้อความ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และโครงสร้างทางภาษามาเป็นอันดับ 1, 2 และ 3 ตามลำดับ และจากการศึกษาถึงงานวิจัยของผู้วิจัยอีกหลาย ๆ ท่าน ได้แก่ รสริน วรธนะภักดิ์ (2531 : 113 - 122) และ ศิริพร พัวพันธ์ (2532 : 110 - 112) สามารถสรุปได้ว่า นักศึกษาไทยส่วนใหญ่มีความสามารถในการเขียนระดับกลไกเท่านั้น ฉะนั้นจึงเป็นการเขียนสุนทรพจน์ด้วยแล้วจึงยังมีปัญหามาก

2. ด้านวัฒนธรรม

ปัญหาการนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ของคณะเยาวชนไทยในการเข้าร่วมโครงการเรือเยาวชนเอเชียอาคเนย์ในด้านวัฒนธรรม โดยเฉพาะเยาวชนมีปัญหาในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เยาวชนมีปัญหาในระดับน้อยที่สุดในข้อ การใช้คำนำหน้าเรียกชื่อบุคคลต่าง ๆ เช่น Mr. Mrs. Miss Dr. และการแนะนำตัวอย่างไม่เป็นพิธีการ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะเยาวชนไทยส่วนใหญ่ จบการศึกษาระดับปริญญาตรี เคยไปต่างประเทศมาแล้ว และเมื่อได้เรียนมาและมีโอกาสได้ฝึกใช้ทำให้เกิดความคล่องแคล่ว จึงมีปัญหาในเรื่องนี้น้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ

1. จากงานวิจัยพบว่าเยาวชนที่เข้าร่วมโครงการเรือเยาวชนเอเชียอาคเนย์ มีปัญหาโดยเฉลี่ยในทักษะการพูด โดยเฉพาะในด้านการอภิปราย การคัดเลือกเยาวชนในปีต่อไป สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ ควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับความสามารถในการอภิปรายภาษาอังกฤษให้มากขึ้น ซึ่งความสามารถในการอภิปรายเป็นภาษาอังกฤษนี้ได้กำหนดอยู่ในเกณฑ์การสอบคัดเลือกอยู่แล้ว (รายละเอียดปรากฏในบทที่ 1) แต่ในการสอบสัมภาษณ์เท่าที่ผ่านมายังไม่ได้ให้ความสำคัญเท่าที่ควร
2. จากงานวิจัยพบว่า เยาวชนที่เข้าร่วมโครงการเรือเยาวชนเอเชียอาคเนย์มีปัญหาโดยเฉลี่ยในทักษะการพูด โดยเฉพาะในกิจกรรมการฟังบรรยายและอภิปรายทางวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ ควรส่งเสริมให้เยาวชนได้ฝึกทักษะการพูดดังกล่าว โดยจัดกิจกรรมการฝึกที่น่าสนใจ เพื่อเยาวชนไทยจะได้มีความสามารถในการทำหน้าที่ประธานดำเนินการอภิปราย กล่าวสรุปประเด็นในเรื่องที่อภิปราย หรือรายงานผลการอภิปรายของกลุ่มได้มากขึ้น รวมทั้งฝึกการกล่าวสุนทรพจน์ การตอบข้อซักถามในโอกาสต่าง ๆ ในนามตัวแทนของประเทศอย่างเป็นทางการ เพื่อเผยแพร่ความสามารถในการพูดของเยาวชนไทยให้ชาติอื่น หรือให้ประเทศที่เป็นเจ้าภาพได้ประทับใจและซาบซึ้ง รวมทั้งทั้งในความสามารถของเยาวชนไทย

3. จากงานวิจัยพบว่า เยาวชนที่เข้าร่วมโครงการเรือเยาวชนเอเชียอาคเนย์มี ปัญหาโดยเฉลี่ยในทักษะการเขียน โดยเฉพาะกิจกรรมการร่วมงานพิธีการ เช่น การเขียน สุนทรพจน์เพื่อกล่าวในการเข้าร่วมพิธีการต่าง ๆ การเขียนรายละเอียดกำหนดการพิธีการต่าง ๆ รวมทั้งการเขียนที่เกี่ยวกับกิจกรรมการแนะนำประเทศของเยาวชน เช่น บทการแสดงต่าง ๆ ที่ เยาวชนจะต้องเตรียมไปเพื่อใช้แสดงและนำเสนอประเทศของตนให้เยาวชนชาติอื่นรู้จัก ผ่านทาง ด้านการแสดงเพิ่มมากขึ้น ในการฝึกอบรมเยาวชน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสาน งานเยาวชนแห่งชาติ ควรเชิญผู้ที่มีความรู้ มีประสบการณ์ในด้านนี้มาบรรยายให้ความรู้แก่ เยาวชนและฝึกฝนเยาวชนในด้านการปฏิบัติ เสริมเข้าไปในการฝึกอบรม

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความสามารถของเยาวชนไทยในการฟังสำเนียงภาษาอังกฤษ ของเยาวชนชาติต่าง ๆ เพื่อค้นหาเยาวชนที่มีปัญหาทางด้านภาษากับเยาวชนชาติใดบ้าง
2. ควรมีการศึกษาเรื่องความเข้าใจในวัฒนธรรมของเยาวชนไทยที่มีต่อเยาวชน ชาติต่าง ๆ ว่ามีปัญหากับเยาวชนชาติใดมาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย